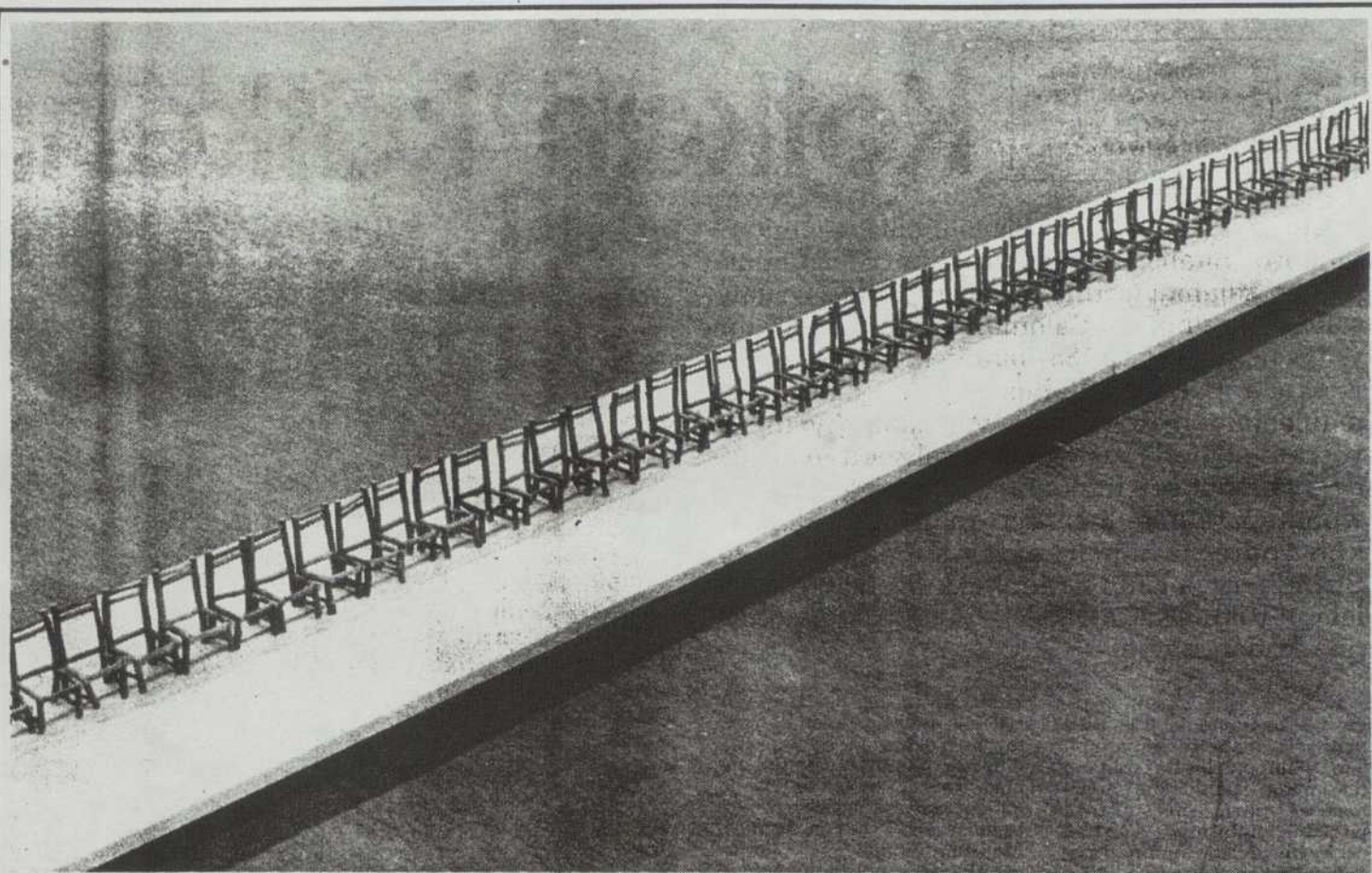

"SELECTION DE LA
BIENNALE DE PARIS
A TAMPERE

- UN SPECTRE DE
STYLES,
SOUVENIRS DE
MYTHES "

Suk-Choul Ji
(Etelä-Korea):
Reaktio,
tilateos puuta
ja kangasta,
pituus 5 metriä.

Terveiset Pariisin XII biennaalista Tampereella

Tyylien värikirjo, myyttien muistumat

Vuodesta 1959 lähtien on Pariisin Modernin taiteen museossa järjestetty toistuvasti nuorten taiteilijoiden näyttely, avantgardistishenkinen Pariisin nuorten biennaali. Taiteen uusia suuntia on tällä tavoin esitelty yleisölle kahden vuoden välein.

XII biennaali, joka oli avoinna Pariisissa viime loka-marraskuussa, esitellään nyt suomalaiselle yleisölle Sara Hildénin taidemuseossa Tampereella jossa se jatkuu 27. 2. saakka. Alkuperäiseen XII Pariisin biennaaliin osallistuneesta 40 maasta on valittu 26 maan edustajat. Nähtävillä on mm. maalauksia, veistoksia, valokuvia, videotaidetta sekä tilateoksia.

Lähtökiito Pariisista

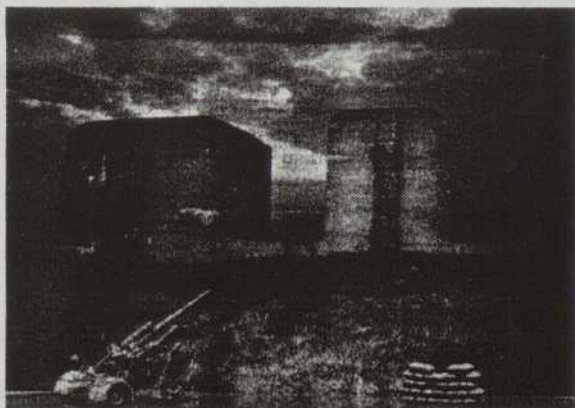
Pariisin nuorten biennaalin osallistujat, alle 35-vuotiaat taiteilijat, valitsee kansainvälinen toimikunta, jossa kullakin kutsutulla maalla on edustajansa.

Biennaali on saavuttanut kiinteän aseman kansainvälistä nykytaidetta esittelevien näyttelyiden rinnalla. Monet taiteilijat, jotka ovat sittemmin olleet mukana mm. Venetsian biennaalissa tai Kasselin Documentassa, ovat pulpahtaneet menestyksellä esiin jo Pariisin biennaalissa.

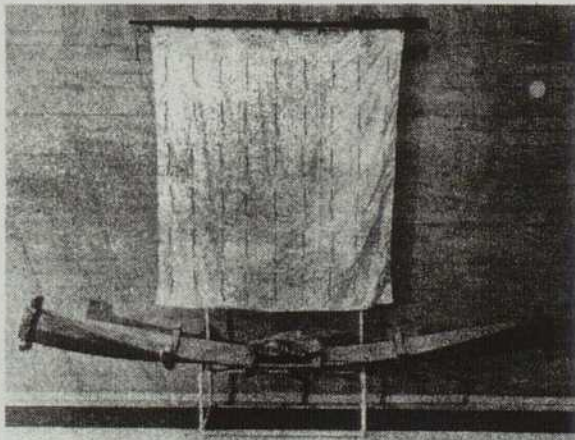
Olennaista Pariisin biennaalille on estoton kokeilumieliala. Teoksissa mielikuvitus laukkaa kahlitsemattomasti, ja materiaaleja yhdistetään toisiinsa arkaimmalla. Näine eväineen Pariisin biennaali on avantgardistinen, ja antaa tietoa siitä, mihin suuntaan taide on kehittyvässä.

Tavoitteena läpileikkaus

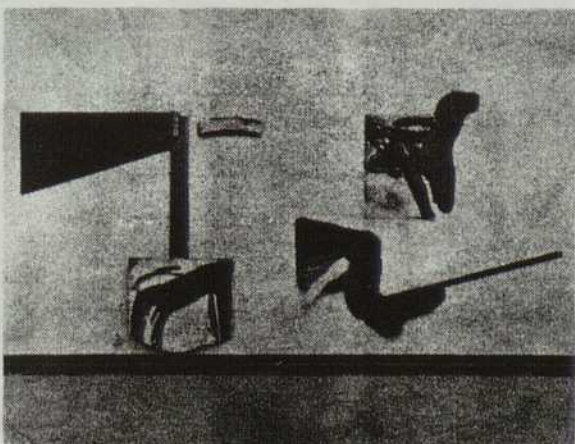
Tämäkertaiseen biennaaliin ovat teoksia Pariisissa olleet valitsemassa Suomea edustavana komissaarina Paul Osipow Suomen Taiteilijaseurasta ja inter-

Claude
Leveque
(Ranska):
Sotatila,
yhdeksän
osaa,
joista kukin
65 kertaa
50 sm.

John Audun
Hauge
(Norja):
Nimetön,
tilateos.

Judith
Levin
(Israel):
Ikarus ja
Daidalos,
maalattu
lauta ja
vaneri.

kertaista määrittellä, sillä mukana on useita moniosaisia teoksia. Mutta suurimpiin on maalauksia 38-40, veistoskokonaisuuksia 16, valokuvakokonaisuuksia 13, kollaasisarjoja 4 sekä piirroksia edellisten lisäksi. Mukana ovat myös kaikki

lin valinnassa on kiinnitetty huomiota mahdollisimman kiinteään ja yhtenäiseen läpileikkaukselliseen katselmukseen.

Ajan henki

vaitsee pyrkimystä figuratiivisuuteen sekä erilaisiin koriste-kuvioihin. Mm. ranskalaisen Denis Laget'n teoksissa on häilähdyks jugendista, Matissen teoksista tai amerikkalaisesta abstraktista kuviomaalauksesta. Nerokkaalla tavalla Laget'n ihmishahmot sukeltavat esiin korukuvioisista taustasta.

Toisaalta muotoa ja tilaa voidaan käsitellä täysin vapaasti. Ilkamoivan värikkään, karnevaalitunnelmaisen teosten ryhmän on valmistanut ranskalainen Jean-Baptiste Audat.

Saksalainen Hartmut Neumann puolestaan kuvaa eläimet ja ihmiset vapaasti, reippain siveltimenvedoin. Värienkäyttö on arkailematonta. Teosten tunnelatus on voimakas, lähes räjähdysenomainen.

Omina kokonaisuuksina näyttelyssä ovat videotaidetta ja valokuvat. Valokuvissa painottuu voimakkaasti elämän tuhoutuminen, joko luonnonvoimien tai ihmisen julmuuden kautta. Kaiken riehakkaan väriiloiston vastakohtana näillä teoksilla on oma tärkeä sijansa näyttelyssä.

Myytin ja menneen viehäty

Myyteistä ja historiasta löytyy tällä hetkellä monille eri maiden taiteilijoille yhteinen aiheiden lähde. Tämä ilmiö on havaittavissa mm. Israelin nykytaiteessa. Taiteilijat viittaavat joko suoraan tai epäsuoraan kulttiin, pyhiin paikkoihin sekä huomattavimpiin historiallisiin tapahtumiin. Esimerkiksi Judith Levinin moniosainen lauta- ja vaneriteos kertoo Ikaruksesta ja Daidaluksesta.

Museon alakerrasta löytyvät irlantilaisen Kathu Prendergastin kuvioituneet pylväät. Tässä pylväshallissa voi uppoutua vaikka muinaisen Egyptin tunnelmiin ja nauttia herkeistä yksityiskohdista, pikku linnuista ja ihmisistä pylväiden pinnoissa.

Mutta mitä näkyykään pylväshallin takana? Norjalaisen John Audun Haugeen tilateos, pieni vene, on sijoitettu suuren ikkunan eteen purjeet levällään kuin siivet. Teoksen vierellä seistesään joku saattaa aistia yhteyden viikinkiaikaan. Kaikessa hiljaisessa yksinkertaisuudessaan vene on niin puoleensa vetävä, että tekisi mieli viedä se kesän alussa Näsijärven rantaan.